

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
 Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Cluj
 Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

REÎNVIEREA EMINESCIANISMULUI

Georgeta BLENDEA ZAMFIR¹

**„Ai noștri tineri la Paris învață
 La gât cravata cum se leagă nodul”**

Mult, mult mai grav, mai critic, mai virulent înfățișează George Roca, din Australia generația tânără. Aspectul halucinant căruia tinerii îi dau importanță majoră reflectă imaginea decadentă. Motivul femeii imprimată toată de cercei, alături de motivul bărbatului arată o tinerețe care nu mai are nici o limită în a înfățișa decadența aparenței fără niciun fundament filozofic, psihologic, cultural: (Noua generație) „EA,/ vegană,/ costelivă,/ anorexică./ O multitudine de cercei:/ cercei în urechi,/ cercei în nas,/ cercei în buze,/ cercei în sfârcuri,/ cercei în ombilic/ și puțin mai jos// EL,/ gras,/ carnivor,/ supraponderal/ skinhead - craniu falusian/ Obraz cu aspect murdar,/ neras de trei zile,/ ca acei masculi macho,/ faimoșii peliculelor violente/ de la Hollywood!// ”. O lume a lor este alcătuită din exemplele starurilor decadente, din cunoștințe dobândite prin mijloacele actuale de comunicare.

Grupajul de versuri apărut în revista „Climate Literare” nr. 153, anul 16, semnat de autorul omniprezent în cultura mondială, George Roca înfioară prin modalitatea în care revenite în țară aceste specimene ce impun prin puterea materială oferită de lire

sterline și dolari: (Barbarii) „Țara-i plină de nătăfleți,/ Nu dați pe dânșii nici doi cenți,/ Căci ei au lei, iar voi dolari,/ Cu care vă dați mari!// Aveți de toate în valize,/ Lucruri furate și devize,/ Dolari falși și lire sterline,/ Că-n România ține!// Moderni le sugerați sa fie,/ În droguri și pornografie,/ Le importați din Occident,/ Crime, SIDA și armament!// Cu blugi, dolari și cu cafea,/ Sufletul le veți cumpăra,/ Vor sta-n genunchi, iar voi, fuduli,/ Veți fi stăpâni peste creduli!//”.

Materialismul care străbate planeta degajă în versurile domnului George Roca aerul care s-a impus insistent prin raportarea la nesfârșit a scopului suprem-banul. Departe de societatea contemporană influențată de corupții veacului, cugetările anticilor, mai mult, scrierile personalităților din Cultura dezvoltării personale, (așa am numit-o eu) nu mai este timp pentru suflet, pentru minunățiile zestrei populare, preocuparea de a obține valori materiale cu orice preț, punându-și amprenta pe fiecare clipă umană.

¹ Prof. Georgeta BLENDEA ZAMFIR, Scriitoare nominalizată la Premiul Nobel, Președinta Academiei DacoRomâne Filiala Brașov, Doctor Honoris Causa, Brașov. Prezentare apărută în Revista Bumerang, 1 Martie 2023.

Cercetările celor dedicați propășirii planetei, a descoperirii unor altor locuri astrale pentru ființa umană, preocupări din mare pasiune și iubire de oameni sunt departe de acești indivizi care apar grotești în prezentarea maestrului George Roca. Exemplul în muzica decadentă în preocuparea obsesivă pentru tatuaje, îi ține departe de frumusețea pe care o oferă mama Gee, mama natură cu reginele ei, anotimpurile și de orice preocupare care implică trăirea profundă. Aici, se aseamăna în prezent, înfățișarea cu aspect hidos al unor tineri în goana nebună materială care ne-a trecut prin Covid iar astăzi ne adâncește în sărăcia și suferința provocată de război și mai mult în amenințarea armei atomice care va duce la pieirea Terrei. Departe de acești indivizi preocupările pentru trecut, mai mult conștientizarea ca civilizația, a mai dispărut odată, cea a atlantiților, într-un război atomic.

2

Preocupările tinerilor înfățișați de George Roca influențați de o psihologie nouă, uimitoare, distrugătoare au ca scop doar ocuparea momentelor vieții pentru un aspect hidos și în final pentru câștig. Ei reușesc să se impună în fața mulțimii paradoxal, dintre ei apar liderii lumii: (Ipocrizie) „Oare aceștia sunteți voi.../ Falși, ipocriți, plini de noroi,/ Fără să mergeți la război,/ Vă declarați eroi?// Ne mai putând de-atâta bine,/ Fără sudoare, de la sine,/ Voi credeți că vi se cuvine,/ Și nu vă e rușine.// Sunteți și liberi și sătui,/ Fără să bateți nici un cui,/ Țipați de mama focului/ Că vreți statui!//”.

Meritul domnului George Roca de a înfățișa în cartea sa* monstruoșitatea umană, în contrast cu valorile trecutului impresionează iar virulența autorului este mai mare decât a oricui: „Rușine să vă fie vouă!/ Cum nu vă crapă-obrazul-n două?”.

* Vezi: George Roca, *Evadare din spațiul virtual (Florilegiu de poezie)*, Editura Anamarol, 2009.